

Detektiv Kjellsson

Medová past

Daniel Janů

DETEKTIV KJELSSON

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

DETEKTIV KJELSSON

Medová past

Copyright © Daniel Janů, 2021

Cover © Adam Janů, 2021

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2021

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-039-6 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-040-2 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-041-9 (PDF)

Obsah

1. Kodaň, Hvidovre Strandvej 88, 5. února 2020, 08:45
2. Budova policie, 6. února 2020, 10:34
3. Kodaň, Bio-Tekk, 7. února 2020, 08:55
4. Kodaň, Budova policie, 9. února 2020, 08:31
5. Kodaň, Budova policie, 12:48
6. Kodaň, H. C. Andersens Blvd, 11. února 2020, 15:45
7. Kodaň, Mezinárodní letiště Kastrup 3. března 2020, 16:45
8. Kodaň, Bio-Tekk, 4. března 2020, 07:01
9. Kodaň, Budova policie 19. března 2020, 10:40
10. Kodaň, Oddělení onkologie, 10. duben 2020, 08:45
11. Kodaň, Budova Bio-Tekku, 13. dubna 2020, 16:45
12. Kodaň, GDA Institut, 15. dubna 2020, 09:45
13. Kodaň, Sundbyerne, Kingstonvej 3, 19. dubna 2020, 10:05
14. Kodaň, Budova Bio-Tekku, Suterén, 20. dubna 2020, 09:45
15. Kodaň, Budova policie, 21. dubna 2020, 08:45
16. Kodaň, Budova Bio-Tekku, 21. dubna 2020, 08:15
17. Kodaň, Sundbyerne, Kingstonvej 3, 22. dubna 2020, 07:15
18. Kodaň, Møllekrogen, 25. května, 11:21
19. Kodaň, Lyngby, 1. června 2020, 11:47
20. UNI Bank 5. června 2020, 12:40
21. Soldugvej 3, Byt Sandry Kysser, 6. června 2020, 09:40
22. Kodaň, Bio-Tekk, 8. června 2020, 13:40
23. Kodaň, Bio-Tekk, 11. června 2020, 10:12
24. Kodaň, Budova policie, 15. června 2020, 08:12

Epilog

1. Kodaň, Hvidovre Strandvej

88, 5. února 2020, 08:45

Sandra se procházela v průhledném županu po domu svého manžela Igmara Kyssera. Muž se zlatým řetízkem kolem krku, náramkem na každém zápěstí a dvěma prsteny na levé ruce, držel telefon a rozčiloval se.

„Idiot! Nechápe, že tenhle obchod je důležitý!“

Sandra si ho nevšímá. V ruce má sklenku s ovocným koktejlem.

„Jde tu o hodně,“ promluví na ní.

Po chvíli odkládá telefon a sleduje její chůzi. Usmívá se a slastně se olizuje.

„Máš tak krásné tělo, ty nohy a ten tvůj zadeček. Fakt tě žeru!“

„To je dobře. Také tě miluji,“ reaguje s úsměvem na tváři a pozvedne ruce nahoru.

Pásek na jejím županu se najednou uvolňuje. Mladá žena se odhaluje. Nebyl to její záměr. Přesto nechává svého muže, aby se kochal její krásou. Je si vědoma svého půvabu. Moc dobře ví, že je to účinná zbraň proti většině mužů.

„Není muže, který by tě nechtěl,“ pronese a zaútočí na její nahé tělo.

Jeho ruce zmáčknou drobná prsa. Vzápětí je svým jazykem olizuje. Svými rty se dostává na břicho. Pokus o vášnivé ráno, je přerušen telefonem.

Sakra!

„Člověk nemůže, ani ráno...“

„Klid, lásko. Večer si to vynahradíš.“

„Pokud neusneš.“

„Já?!“ podiví se s úsměvem. „Nevím, kdo přijede většinou před půlnocí a je unavený, drahý.“

„A já měl chuť, teď!“ zavrčel a natáhl se pro telefon.

Hm!

„Kysser.“

„...“

„Řekl jsem vám jasně, že schůzka s Nory je v deset hodin!“

„...“

„Ne! Vy mě vůbec neposloucháte!“

„...“

„Opravdu?!“

Sandra si upravila župan a odešla do kuchyně. Nechala svého muže řešit pracovní záležitosti. Klidná a lahodná snídaně je základ dobrého dne. Tak si to pamatovala z domova. Je to jeden z programů, který v ní zůstal. Z těch výchovných programů, kterých se mnozí v průběhu svého života zbavují. Z mnoha důvodů.

Igmar ukončil hovor a vyrazil do kuchyně za svou mladou a krásnou ženou.

„Co máš dneska v plánu?“ ptá se jí.

„Chtěla bych se jet podívat za kamarádkou Brigitte,“ odpoví.

„Dobře. Večer se uvidíme.“

„Máš jednání?“

„Ano, dneska se to bohužel protáhne.“

„Chápu.“

„Promiň, lásko. Nechci tě zanedbávat. Dotáhneme tuhle fúzi do konce a pak ti to vynahradím.“

„Tím se netrap, Igmare. Zajedu za Brigitte a vymyslíme si program na odpoledne. Přece jenom má dvě malé děti.“

„Pravda,“ přikývne a míří do koupelny.

Krátce před devátou hodinou se loučí a odchází do garáže. Bílé BMW X5 opouští dům na Hvidovre Strandvej. Opatrně vyjíždí na zasněženou cestu.

Mladá žena v průhledném županu odchází k oknu a sleduje, jak její manžel odjíždí. Sáhne po telefonu.

„To jsem já. Už odjel.“

„Schůzka začíná v 9:30?“

„To stihnu.“

„Dobře.“

Sandra vrací telefon zpátky na stůl. Odchází do koupelny, aby se připravila k odchodu. Během čtvrt hodiny je připravená. Odchází do druhé garáže, kde stojí její červené SUV Mercedes-Benz GLC Coupe.

Finsensvej, 9:25

Vůz zastavuje na parkovacím místě UNI Bank. Mladá žena vystupuje z vozu. Hned se u ní objevuje mladík zastupující ochranku zdejší banky.

„Paní, nezlobte se, ale tady parkovat nemůžete.“

„Já ano,“ pronese s úsměvem na tváři.

„Máte snad zákaznickou parkovací kartu UNI Bank nebo jste zaměstnancem banky?“ ptá se mladík.

Rozhodně se nenechává odbýt.

„Jsem něco víc,“ pronese a pokračuje ke vchodu.

Takový namyšlený krávy mám nejraději, pomyslí si mladík a vrací se do banky. U recepce se domáhá spravedlnosti. Ukazuje na parkoviště a na mladou ženu, která vstoupila dovnitř před ním. Recepční ho vyslechne, ale pak zvedá telefon.

„Pane Rollfe, je zde paní Kysser.“

„Řekněte jí, že už jí očekávám.“

„Rozumím.“

Recepční odloží telefon. Ohlédne se k mladíkovi z ochranky.

„Asi nevíš, kdo ta žena je, Sigmunde!“

„Ale pravidla platí pro všechny!“

„Pravidla platí jen pro ty, co nemají peníze a vliv,“ odvětlí mu recepční. „A ona má oboje!“

Hm!

Recepční opouští své místo, aby upozornila paní Kysser, že na ní pan Rollf už čeká. Žena v luxusním kožichu Rino & Pelle

poděkuje a vchází do výtahu.

Ω

Kancelář ředitele UNI Banky Mikaela Rollfa

Výtah se zastavuje. Dveře se otevírají. Na chodbě čeká postarší pán s brýlemi a drobným knírkem pod nosem. Mikael Rollf.

„Paní Kysser, rád vás opět vidím,“ vítá jí s nadšením a levou rukou ukazuje směr. „Tudy, prosím!“

„Děkuji, pane Rollfe.“

Muž jí pozve do své kanceláře. *Jeho sekretářka Nina nesedí na svém místě*, podiví se Sandra v duchu, ale zřejmě je to z důvodu jejich mimořádné schůzky, která není pro všechny uši.

Zde se poprvé Sandra setkává s lidmi, kteří plánují největší finanční transakce v Dánsku. U kulatého stolu v kanceláři ředitele Rollfa sedí pět lidí. *Přesně pro šest lidí*, pomyslí si Sandra.

„Prosím, paní Kysser,“ promluví na ní žena sedící u stolu. Je v přibližně stejném věku jako její matka.

„Jen se nestyděte!“ přidává se muž kolem třicítky.

Jeho angličtina je bezvadná.

„Nebude vám vadit, když budeme mluvit anglicky, že ne? Víme, že umíte plynule,“ dodává.

„Nejsem stydlivá,“ ohradí se Sandra s úsměvem a přijímá místo u stolu.

Ochotný ředitel Rollf jí odsunuje židli.

„To my víme,“ spustil postarší muž s červenou kravatou.

Zaujala ji svým štíhlým tvarem.

„Pěkná kravata,“ špitne.

„Jsme rádi, že jste se k nám přidala, paní Kysser,“ pokračuje. „Já se jmenuji Gabriel,“ představí se a rukou postupně ukazuje na všechny účastníky této schůzky. „Abyste byla v obraze, tady si říkáme jenom jmény...“

„...abychom o druhém nevěděli?“ přeruší jeho řeč.

„O každém víme vše,“ oponuje jí. „Stejně jako my víme vše o vás, tak vy budete časem vědět vše o nás.“

Aha!

„A proč tu jsem?“

„Vybrali jsme si vás,“ ozve se třicátník sedící po její levici.

„Fajn.“

Muž jménem Gabriel pokračuje. „Žena po mé pravici se jmenuje Beata. Muž vedle ní se jmenuje Lucas. Ředitele Rollfa už znáte. U tohoto stolu je to Mikael. Muž vedle vás se jmenuje Josef.“

„Vy to tu řídíte?“ ptá se ho.

Sebevědomí jí nechybí.

„Každá organizace má někoho v čele.“

„Proč jste si vybrali mě?“ diví se Sandra.

„Uvolnil se nám post šestého člena a vy jste vhodný kandidát,“ promluví Beata.

„To není odpověď na mou otázku.“

„Jste manželkou vlivného muže,“ odpoví Gabriel.

„Jste sebevědomá, ctižádostivá a chcete dosáhnout mnohem víc,“ dodává Beata.

„Vážně víte, kdo jsem?“

„Ovšem, přikývne Gabriel.

V následujících minutách jí seznámí s jejím životem od narození, až po svatbu s Igmarem Kysserem.

Oh!

„Jsem ohromena,“ podotkne. „I tohle víte?“

Tím měla na mysli incident s chlapem, který jí chtěl okrást u obchodního centra.

Gabriel přikývl.

„Nikdo o tom neví, kromě svědků. Nikdo to policii neohlásil.“

Hm!

„Ted“ víte, že jsme velmi schopná organizace,“ podotkne Josef.

„A proč mluvíme anglicky?“ ptá se Sandra.

„Protože Josef řídí naše záležitosti ve Švédsku a Lucas v Německu. Ostatní členové jsou z Dánska. Stačí to takhle?“

„Ano.“

„Výborně, začneme,“ pokračuje Gabriel. „Určitě jste si všimla, že nikdo z nás zde u stolu nepoužívá žádné elektronické zařízení. Je to z důvodu, že o našich aktivitách nesmí být žádný zápis. Co si řekneme, zůstane jen zde. Pokud potřebujeme něco urgentního vyřešit, máme kontakt na muže, který pro nás dělá...“

„...špinavou práci.“

„Uklízí, napravuje. Cokoliv s čím si nebudete vědět rady.“

„Bude potřeba?“

„Vždy je potřeba.“

Aha!

„Myslíte si, že chcete být toho součástí?“ otočí se na ní Josef.

„Jsem tu kvůli mému muži, nebo...“

„...zajímáte nás vy, Sandro. Nikoliv váš manžel,“ přeruší jí Gabriel a promne si ruce. „Váš manžel je ve hře z jiného důvodu.“

„Nesmí o této organizaci nic vědět, že?“

„Nikdo o ní neví.“

„Co kdybych to někomu řekla?“

„To bychom řešili, až se to stane.“

Hm!

„Je vás jen pět, přece nemůžete být na všech místech.“

„Máme lidi, kteří pracují pro nás. Pracují, ale nikdy se s nimi nesetkáváme. Jsou to lidé, které zajímají jen peníze.“

„Chápu.“

„Můžeme se tedy vrátit k bodu dva?“ ptá se Beata a rozhlíží se po mužích.

„Ovšem,“ přikývne Gabriel.

Sandra si svléká kožich, a tím upoutá znovu pozornost. *Na té holce něco je, proč z ní nemohu spustit oči,* pomyslí si Lucas. *Mám dávno zapomenutý pocit ve svém rozkroku,* pomyslí si pro změnu Gabriel. *V mém věku? Udiví se.*

„Dostaneme vás do společnosti Bio-Tekk,“ spustí Josef.

„Bio-Tekk?“ podiví se Sandra.

„Je to farmaceutická společnost, která vyrábí léky. Převážně kortikoidy,“ vysvětluje Josef. „Přes doktora Fabsena se spojíme s doktorem Halgredem z GDA institutu, kde pracují na různých hormonálních a genetických úpravách. Doktor Halgred vlastní lék, který dokáže neuvěřitelné věci...“

„...jak neuvěřitelné?“ zajímá se Sandra.

„Vytvořil údajně látku, která v těle člověka vytvoří samouzdravovací imunitní systém.“

„Možná jste chtěl říct, že nahradí!“

„Správně, Sandro. Zřejmě si dokážete představit, co by to znamenalo, kdyby se to dostalo ven.“

„Dokázali bychom vyléčit spoustu lidí. Už by neexistovaly nemoci. Možná bychom ani nezestárli,“ dodává Gabriel.

„Co mám proto udělat?“

„Dostaneme vás do Bio-Tekku. Stanete se asistentkou doktora Fabsena a svými schopnostmi zapojíte Bio-Tekk do experimentování na lidských subjektech.“

„Myslíte si, že budou souhlasit?“

„A vy byste nesouhlasila?“

„Ovšem, ale já nejsem doktor.“

„Vy budete jeho pravá ruka. Zkusíte proniknout do výzkumného programu. Zvládnete navázat kontakty se všemi důležitými osobami, které nám pomohou získat potřebné informace.“

„Co když, doktor Fabsen doktora Halgreda nepřesvědčí?“

„Podle toho, co jsme si o vás zjistili, tak jste dobře poradila svému muži, jak některé věci udělat. Umíte jednat s lidmi.“

„Čekal bych, že to pro vás bude výzva.“ reaguje Lucas.

Hm!

„Nudit se nebudete,“ podotkne Lucas.

„To ani neumím.“

„Pozdravujte ode mě Brigitte,“ ozve se Josef.

Kam tím míří? Viděl nás někdo snad spolu? Brigitte to určitě nikomu neřekla, pomyslí si Sandra.

„Hlídejte se své soukromí, Josefe!“ ohradí se Sandra.

Ou!

Přítomné tváře jsou překvapené z její nebojácné reakce. Josef to nekomentuje.

„Už je deset hodin, Gabrieli. Musím odjet na zasedání bankéřů,“ ozve se Mikael.

„Už stejně končíme.“

Gabriel vzápětí poděkoval všem za účast s poznámkou, že o dalším setkání, budou všichni včas informováni.

Ω

Lucas opustil místnost jako první. Hned po něm Sandra. Ostatní se ještě chvíli zdrželi.

„Stále si myslíš, že ona je ta pravá?“ pochybuje Beata.

„Je to přitažlivá žena...“

„...ano, je sice hezká,“ přeruší Josefa Gabriela. „Je to ten typ holky, který tě dokáže vymačkat jako pomeranč a zahodit do odpadků. Ani nemrkneš.“

„To je hodně přitažené za vlasy,“ řekne Josef.“

„Pravdou je, že má sex-appeal, a to je její velká zbraň. Je výborná manipulátorka. Cílevědomá a sebevědomá.“

„Všechno, co potřebujeme, abychom mohli dokončit náš plán.“

„Pokud se nedozví pravdu,“ podotkne Beata.

„Budeme jít tvrdit, že to je pro dobrou věc. Budou z toho peníze a na to většina z její generace slyší,“ zareaguje Josef.

Gabriel přikývne.

Ω

Sandra opouští budovu UNI Bank. Míří ke svému vozu. Zrovna začalo sněžit. Červené SUV Mercedes-Benz odjíždí pryč. Rovnou na smluvené místo v Tangesvej do malého hotelu Sia.

2. Budova policie, 6. února 2020, 10:34

Oddělení pro mimořádné úkoly – *Ekstraordinære Afdeling*
(EA)

Kancelář Oddělení pro mimořádné úkoly zela prázdnotou. Až do chvíle, než se objevila dvojice detektivů. Kapitán Kjelsson a seržantka Romstromová. Saffi držela v ruce spis. Ještě nevěděli, o co přesně jde, ale podle plukovníka Admunsena jde o případ, který se před čtyřmi roky nepovedlo vyřešit.

Kjelsson se posadil k obdélníkovému stolu. Ohlédl se k tabuli. Všiml si, že se část spodního plastu odlepuje.

„Zase bych to měl přilepit,“ podotkne.

„Anebo říct Admunsenovi, že bychom potřebovali novou tabuli,“ ozve se Romstromová.

„Zkusit to můžeme.“

Saffi si přisedne a spis pokládá na stůl. Kjelsson po něm natáhne ruku a přisune ho blíž k sobě.

„Tak, co tu máme?“ otvírá složku s číslem A415.

Na první stránce se dozvídají, že oběť se jmenovala Simon Kjuvir. Muž 55 let. Požární inspektor. Člen kodaňského hasičského

sboru.

„Jak zemřel?“ ptá se Saffi.

„Hladký předmět prošel jeho hrudním košem,“ odvětlí Kjellsson a čte dál. „Podle místa ohledání činu to nebyla nešťastná náhoda. V okolí nebyl žádný volně ležící materiál, kterým mohl být usmrcen. Vražedná zbraň se na místě nenašla.“

„Kde se to stalo?“

„OB Metal-Industri A.S. v Hvidovre.“

„Co tam dělají?“

„Tváření ocele a kovů.“

„Aha.“

„Píšou, že tam došlo k požáru a na místo byl vyslán požární inspektor Simon Kjuvir. Jeho tělo bylo nalezeno o několik hodin později.“

„Takže ho zabil někdo ze zaměstnanců?“

„Nikdo ze zaměstnanců si prý nepamatuje, že muž toho vzhledu do haly vešel. Přesto tam jeho tělo bylo nalezeno.“

„Co je tam dál?“

„Je tu i výslech několika hasičů.“

„A kdo to vyšetřoval?“

„Vyšetřoval to Gastreda. V té době ještě seržant,“ odvětlí Kjellsson.

Aha!

„Zajímalo by mě, jestli o tom ví, že to budeme prošetřovat znovu,“ pronese Romstromová.

„Upřímně? Ani mě to nezajímá. Nikdy jsem toho chlapa nemusel. Sotva pozdraví. Zřejmě čeká, že to udělám první. Tváří se jako by věděl všechno.“

„Uvidíme, kde udělal chybu, že pachatele nenašli.“

„Viš, Saffi. Nemusel udělat chybu. Možná se někdo pokusil o dokonalou vraždu. Musíme vyrazit do Hvidovre. Omrkneme místo činu a uvidíme, jestli s tím pohneme.“

Romstromová přikývne.

Kjelsson zavře složku. Zvedne se od stolu a složku pokládá na svůj stůl. Natahuje se po kabátu. Bere s sebou i kulicha a vyrazí ke dveřím. Saffi už je připravená.

„Pěkná šála,“ pochválí ji Kjelsson zelenou šálu kolem krku.

„Díky.“

„Není to náhodou šála hokejové klubu Odense Bulldogs?“

„Náhodou je.“

„Kdes ji vzala?“

„Jeden strážník mi ji dal.“

„Jsi fanda Bulldogs?“

„Ne, ale líbila se mi.“

„Okej.“

Kjelsson se pousměje a jejich společné kroky směřují do podzemní garáže, kde na ně čeká bílý Saab 9-3X. Policisté nasedají do vozu a odjíždějí směrem k Hvidovre.

Ω

OB Metal-Industri A.S., Hvidovre

Vůz projíždí přes distrikt Vesterbro kolem Friheden. Odbočuje na Avedore Havnevej. Na kruhovém objezdu pokračuje po Stamholmen.

„Třicet minut a jsme tady,“ podotkne Kjelsson.

„Všude bílo,“ ozve se Romstromová.

„Čekáš v únoru snad něco jiného?“

Saffi se ušklíbne a dlabne kapitána do ramene. *Je dobře, že rozumí mé legraci*, pomyslí si Kjelsson.

Bílý Saab přijíždí k bráně. Kjelsson ukazuje služební průkaz, aby bylo jasné, kdo přijel. Vrátný mávne rukou a otevírá železnou bránu. Vůz vjíždí do areálu, parkuje vedle bílé Toyoty Corolly se znakem OB Metal-Industri A.S. na dveřích.

„Jsme tu správně,“ špitne Romstromová a vystupuje jako první.

Společně pak míří ke vchodu do velké budovy. Během cesty potkají dva dělníky. Nemluvili dánsky. Dělníci v oranžových přilbách na hlavě se po nich ohlédnou, ale pokračují dál. První, kdo na policisty promluví je muž v teplém hnědém kabátu s malým znakem OB Metal-Industri A.S. na prsou a rovněž s oranžovou přilbou na hlavě.

„Co potřebujete? Sem bez přilby nesmíte!“ varuje policisty.

„Kodaňská kriminálka,“ promluví Kjelsson a ukazuje mu služební průkaz.

„To platí pro všechny, kapitáne! I kdybyste byl premiér.“

„Chápu, a kde si jí máme nafasovat?“

„Proč tu jste?“ ptá se jich muž v hnědé bundě.

„Simon Kjuvir. Inspektor hasičského kodaňského sboru zde byl před čtyřmi roky zavražděn.“

„Myslel jsem, že jste to už vyřešili?“

„Právě naopak. Pachatel nebyl dopaden.“

„A vy si myslíte, že po čtyřech letech se vám to podaří objasnit?“

„Zkusíme to.“

„Jelikož se to stalo v té prázdné hale za výrobnou, nemusíte mít přilby. Stačí, když se vrátíte ven a obejdete to směrem doleva,“ ukazuje rukou.

„Díky.“

„Není zač.“

„Vy jste mistr výroby nebo ředitel?“ ptá se Romstromová.

„Jsem šéf výroby. Vedení firmy sídlí jinde.“

Kjelsson přikývne.

„Kdybyste něco potřebovali, stačí, když se zeptáte na Olega Prolenka. To jsem já. Mám to tu celé na starosti,“ chlubil se a rukou ukazoval do výrobní haly.

„Pokud budeme něco potřebovat, pane Prolenko, ozveme se, díky,“ poděkoval kapitán a za doprovodu seržantky Romstromové opustil halu.

Ω

Opuštěná hala

Policisté vstupují do prázdného objektu, který je poznamenaný požárem. Rozhlížejí se a Kjelsson po chvílce ukazuje na místo činu.

„U toho sloupu se to stalo,“ dodává.

Saffi přikývne. „Viděla jsem fotku.“

„Měli jsme se toho chlapa zeptat, jak dlouho je to tu opuštěné.“

„Řekla bych, že dlouho. Podle toho nánosu prachu a špíny kolem.“